

Elment a gyermek

Mozdulataimból, szememből
elment a gyermek, aki voltam,
ráncokba gyűr a fodrozó víz,
árnyam sötétlik rajta holtan.

Elment, mint rongyaikban ázva
a hómunkások márciusban,
kerek cipője messzi csillog
a szőke, süppedő homokban.

A kirakatnál meg nem állít
kilesni, mit kapok jövőre,
megkapta már a szebb jövőt
s amit nem loptak el belőle.

A kis gyámoltalan, kisírta,
hogy férfiként legyek szabad,
hát könny nélkül maradj magadra
te rozsdát síró vasdarab.

K.n. / WM KGY 2015.50.1. / Bonyhádi Közgazdász, 1969 / 3 - 4

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)